

Schrijfster **EEF LANOYE** toert in haar rijdende huis door Vlaanderen en Nederland met de erotische

'Ik ben een meisje van alles

Eef Lanoye voor haar camper op de Antwerpse kaaien: 'Er zitten drie boeken in mijn hoofd. Eén over mijn reis door Italië en twee romans, waarvan één over mijn vader.'

In haar mooiste wereld heeft ze twee minnaars en een minnares. Omdat seks toch troost. 'Op verschillende plekken iemand hebben, zou fijn zijn,' zegt Eef Lanoye. Maar de mooiste wereld bestaat niet. Toch: 'Ik ben nooit zo gelukkig geweest als nu,' zegt de schrijfster van *Sterrenogen*, een bundel erotische verhalen waarmee ze vanavond op Het Betere Boek meedingt naar de Bronzen Uil. "

DOOR RIK VAN PUYBROECK / FOTO THOMAS SWEERTVAEGHER

Hij is weg, ik ben alleen hier in mijn burch, veilig maar verloren. Ik ben kwijt. Ik zink weg in een troostende slaap, waarin ik hem zoek in mijn dromen.

Zo luidt de laatste alinea van *Sterrenogen*, het slot van een erotisch verhaal dus, maar dieper in het gesprek ga je dat anders interpreteren. Dan vertelt ze over haar vader, Guy Lanoye, de broer van Tom. "Zeven dagen voor ik vijf werd, over-

leed hij. Als kind was ik daar nooit zo mee bezig. Dat zat opgesloten, ik vermoed als een soort strategie om te overleven. Maar natuurlijk kwam het later terug. Toen ik 21 was, begon dat. Ik heb heel veel gesprekken gevoerd met iedereen die mijn vader gekend had. En Walter van den Broeck schreef over hem zelfs in *De beiaard en de dove man*."

"Ook *Sprakeloos* (van Tom Lanoye, over zijn moeder en haar grootmoeder, dus,

RVP) las ik met grote fascinatie, zoals ik alles wat hij schrijft lees. Elk stukje dat ik van Toms jeugd, en dus die van mijn vader, krijg, is een stukje extra. Maar verder is hij een groot gat. Een gat in mij. Dat zal hij ook altijd blijven. Omdat ik hem nooit heb gehad. Ik heb wel een stiefvader, maar ik zal nooit weten hoe het voelt om een vader te hebben."

Eef Lanoye vertelt aan het tafeltje in haar mobilhome. Een hele tijd was dat leuk, maar de laatste twee jaar dacht ik elke week: hoe lang ga ik dit doen? Ik had ook een lange relatie gehad die was afgebroken en daar heb ik van geprofitteerd. Dat is handig om een keer te douchen. Tot eind oktober ga ik in Den Haag op een huis passen van een vriend en dat sluit dan weer naadloos aan bij de reis van een andere vriend. Ben ik tot 4 december weer onder de pannen."

Op je 30ste je job laten staan en je huis verkopen om met een camper rond te rijden, dat lijkt op een midlife crisis.

Eef Lanoye: "Ik ben een alles-of-niks-meisje, en als ik iets doe, doe ik het rigoureus. Ik worstelde al langer met de vraag: wat wil ik met mijn leven en wat voor werk wil ik nu? Tien jaar was ik in Den Haag als ambtenaar bezig met citymarke-

ting, woonpromotie en studentenhuisvesting. Een hele tijd was dat leuk, maar de laatste twee jaar dacht ik elke week: hoe lang ga ik dit doen? Ik had ook een lange relatie gehad die was afgebroken en daar heb ik van geprofitteerd. Dat is handig om een keer te douchen. Tot eind oktober ga ik in Den Haag op een huis passen van een vriend en dat sluit dan weer naadloos aan bij de reis van een andere vriend. Ben ik tot 4 december weer onder de pannen."

De politiek waar iedereen omvervalt als minister-president Rutte en Geert Wilders allebei 'Doe eens normaal' zeggen.

bundel 'Sterrenogen'

of niets'

"Niet te geloven! Iedereen viel erover, heel Twitter liep ermee vol. In Nederland houdt men er niet van als je je zelfbeheersing verliest. Ze snappen niet hoe het er in het Vlaams Parlement zo Italiaans toe kan gaan en al helemaal niet wat er in het Italiaanse parlement gebeurt. Alleen binnen het oranje kader kan het, met voetbal of Koninginnedag. Maar verder moet je niet zo uitgedost rondlopen."

Ward je in dat land van zelfbeheersing aangehouden om je toch wel opvallende erotische verhalen?

"Minder dan hier in Vlaanderen, maar dat komt natuurlijk door de naam. Tom is hier toch een grotere publieke figuur dan in Nederland. Bij interviews daar beginnen journalisten nooit als eerste over hem. Hier wel. Dat vind ik niet erg, zolang het maar niet de hele tijd over Tom gaat."

"Het valt me op dat Nederland aan de buitenkant wel erg vrij en tolerant lijkt, maar dat het laagje heel dun is. Je moet toch niet te ver met je kop boven het maaiveld uit steken. Nederland is een beetje van de middenweg, het woord 'polder' is niet voor niets daar uitgevonden. Voor Nederlanders ben ik soms iets te *right in your face*."

Ik weet niet wat zij denkt, maar ik zie haar vingers een beweging maken die mijn tepels nog harder maakt, als zaten ze tussen die vingers ingeklemd. Beknepen en heet gewreven. Ik word wild van dat beeld en voel vócht uit mij vloeien.

Als je elf erotische verhalen schrijft, kan ik me voorstellen dat je mailbox zich snel vult met nog strafzere mails.

"Ik kan wel wat verdragen. Maar het verbaast me toch dat mannen me via Facebook teksten sturen en vragen wat ik ervan vind. Terwijl dan toch blijkt dat ze vooral interesse hebben. Twitter is dan weer een enorm flirtmedium en zelf ben ik iemand die heel erg flirt. Eén keer had ik via Twitter een date. Dat was oké. Maar verder doe ik niet aan internetdaten. Iemand is op foto zo anders dan in het echt. En iemand kan heel grappig zijn als hij schrijft, maar in het echt doodelijk saai."

Toch stuur je er zelf op aan met een 'bevoedertory'-wedstrijd. Je vraagt mensen een erotisch verhaal van ses woorden in te sturen. De beste wint een bezet met Eef Lanoye'.

"(Schaterend) Dat idee van die beurt kwam van mijn pr-dame bij de uitgeverij in Vlaanderen. Bij de Arbeiderspers in Nederland moest men er toch even over nadenken. Ook al zijn ze wel blij dat ze in hun fonds weer aankomen met de traditie van het uitgeven van erotische literatuur, ook in vertaling. (zoekt even in haar smartphone) Wat ik al binnenkreeg: 'Zou je in ons willen komen?' Vind ik wel een grappige, het was meteen een uitnodiging voor de opendeurdag van een boekenwinkel in Nieuwpoort waar ik op 31 oktober ga signeren. Maar er zijn er nog moe hoor. 'Overgave aan doordrenkt papier maakt kletsnat.' (grinnikt) Er kan veel in zes woorden. (leest verder) 'Kloppend lid veel heer dan slagroom.' 'Ik ruik al lekker van mezelf.' 'Nu het nog kan: ik me.' 'Sterrenogen: welke beurt is echt gebeurd?' 'Niet pluis: gruis in je sluis.'"

Hoeveel schroom moest je overwinnen om je boek te schrijven? Zouwel qua onderwerp als met je familieleden?

"Nul. Ik heb geen schroom. Alleen bij het lezen merk ik wel iets. Dat komt doordat het allemaal in de ik-persoon geschreven is en dan wordt het een beetje *Being John Malkovich*-achtig. Gisteren las ik 'La Bricoleuse' voor en soms werd ik me wel heel bewust van het publiek. *Oei, zouden ze mij nu zo zien?* Ook al heb ik van tevoren gezegd dat het verhalen zijn van elf vrouwen en dat ik geen van die elf ben, toch voel je de mensen in de zaal wel eens schuifelen en merk je dat ze achteraf iets minder snel naar je toe komen om te zeggen dat ze het leuk vonden."

Maar die naam: je hebt nooit gedacht dat het in je nadeel zou spelen?

"Het is een lust en een last. Deuren gaan makkelijker open, media zijn nieuwsgieriger dan bij een gemiddelde debutant. Maar soms voel ik wel dat mensen komen luisteren met Tom in het hoofd en dat ze teleurgesteld geraken. Tja, ik ben Tom niet, ik schrijf niet zoals Tom en ik heb niet de illusie dat ik ooit zal komen waar hij staat. Dat is niet eens mijn ambitie. Toen vorig jaar één verhaal in *Goedele* verscheen, stond er een maand later een lezersbrief: 'Nichtje van, alles goed, maar uw nonkel schrijft pakken beter zenne!' Mja."

"De recensent van jullie krant ontwaarde schrijfalent, daar was ik dus blij mee. En hij schreef ook: 'benieuwd of ze ook een 'gewoon' kortverhaal op poten kan zetten'. Dat ga ik ook wel doen, er zitten drie boeken

Jullie recensent schreef: 'Benieuwd of ze ook een 'gewoon' kortverhaal kan schrijven. Alsof je op basis van erotica niet kunt zeggen of iets goed is?'

in mijn hoofd. Eén over mijn reis door Italië en twee romans, waarvan één over mijn vader. Maar toch. Ik las datzelfde elders: 'Ik wacht op iets gewoons.' Alsof je op basis van erotica niet kunt zeggen of iets goed is. Ach, misschien rust er nog wel een taboe op. Ook bij recensenten. Ik ben niet voor taboes. Natuurlijk wel voor wettelijke grenzen, ik wil niemand aanzetten tot seks met dieren en tot dierenmishandeling. En zelf vind ik dobermanns wel héle mooie honden, maar ik zal nooit een hond nemen. Alleen: als iemand mijn verhaal daarover zou willen uitvoeren, moet die dat lekker doen. Volgens mij hadden die dieren het ontzettend naar hun zin."

Waar heb je dat boek geschreven? Hier in je camper?

"Neen, thuis nog. En in de kroeg. Ik kan goed schrijven met muziek die de gesprekken van mensen net overstemt. Vaak is dat

loungemuziek of house, maar mijn favoriete cd is *Live Baby Live* van INXS. Misschien dat Michael Hutchence wel stimulerend was. (lacht)"

Maar aan dat boek over die reis door Italië heb je hier wel al geschreven?

"Dat was wel het plan, maar ik had ook 40 boeken mee om te lezen. (lacht) Dat is natuurlijk maar met twee boeken gelukt. Maar ik heb wel een soort dagboek bijgehouden."

Die reis voerde Eef Lanoye letterlijk door de hele laars: via Liguria naar Rome en Napels, de Amalfikust, Salerno, Bari, Lecce en Basilicata, dan Sicilië. En dan Sardinië. "Dat was thuishoorn. Als ik ooit oud word, wil ik me er setelen. Toen de boot me weer wegbracht, moest ik huilen."

"Mijn reis is *life changing* geweest. Noot eerder was ik zo gelukkig, zo sterk en zo totaal vrij. In Sardinië zat ik rustig op mijn stoel, een jongen kwam een kurkentrekker vragen en ik heb twee dagen met hem en zijn vier vrienden uit Rome opgetrokken. Dat gebeurt niet als je niet alleen bent, ook al sta ik voor zoets ops. (grinnikt) Met geen van die jongens is overigens iets gebeurd hoor, het waren studenten, voor hen was ik een beetje de grote zus."

"Nog zo'n verhaal: ik stop in Salento, op een smal weggetje, en ik wil koffie. Ik zie een barretje op de rotsen. Enfin, die jongen aan de bar hoort dat ik alleen ben en nodigt me uit om met die hele gemeenschap's avonds feest te vieren. Ze hebben me levende zee-gesprek leren eten, 's avonds speelde er een hilarische Italiaanse *The Police*-coverband en er zat nog een avontuurlijke aan vast. Maar uiteindelijk sliep ik 's nachts wel alleen in mijn camper met zicht op de zee."

"Die reis heeft me dit geleerd: als je de wereld omarmt, dan komen er alleen mooie dingen naar je toe. Ik heb besloten nooit meer op kantoor te zitten. Ik zou geld kunnen verdienen door als zelfstandige beleidsstukken te schrijven, maar van het idee alleen al word ik chagrijnig."

Kon je Sprakeloos van je oom Tom lezen zonder voortdurend te huilen? Het boek gaat immers over je grootmoeder en dus ook over je overleden vader.

"Ik ben fan. Alles wat hij schrijft, lees ik, natuurlijk ook dit boek. Waar ik zelf ook in voorkom. Bij *Sprakeloos* heb ik gelachen en geknakt. En toen het boek uit was, vond ik het wel weer verschrikkelijk. Omdat het toch weer afgelopen was. Ik mis die twee mensen, mijn oma en mijn opa, nog heel vaak. Tom is een stabiele factor in mijn leven. Met hem deel ik alles."

Eef Lanoye, *Sterrenogen*, Arbeiderspers, 142 p., 16,50 euro. Het boek dingt vanavond mee naar de Bronzen Uil, de prijs voor het beste debuut, tijdens Het Betere Boek in Gent. Eef Lanoye wordt er vanavond geïnterviewd door Friedl Lesog. Alle info op www.hetbetereboek.be Op 15 oktober is Lanoye te gast in Leuven tijdens Feest in de Boekerij. Meer info: www.feestindeboekerij.be